

REJESTR DOTYCZY:

FILIPOWICZ Tytus

s/c i

z d.

= 21 listopada 1873

..... w

kraj:

+ 18 lipca 1953 w Londynie

kraj: H.K.

pochowany: Kensal Green Cemetery

nr grobu:

Nr rejestracyjny

...7...1...53...

Nota zamieszczona:

w tomie II.....

czesci pierwsza

Indeks

POL. SE. ZAGR.

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.znak rozpoznawczyUwagi:

Nota:

Przypisy:

- syn Michał /# 14.10.1914/; żona Wanda Krahelska /1886-1968/, znana działaczka PPS z zamachu na Skąllona.

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

* Dziennik Polski 20 i 22.7.53 - nekrolog
/b.Ambasador RP, przewodniczący Rady Narodowej w latach 1949-51, członek zarządu Fundacji Dz.Pol., żołnierz I Br. L.P.- czł. i założ.Inst.J.Piłsudskiego /	18/20 i 22.VII.53/
* S.Łoza "Czy wiesz kto to jest" W-wa 1938.	105.
* Bibliography of Books in Polish or Relating to Poland published outside Poland sine ...
I- poz.935,936,937,	149/I-poz, 935-937/
* "Najnowsza Historia Polityczna Polski" Wł. Pobóg-Malinowski tom I-133,169,178,185,208-210,222, 286,287,369, II-48, III-147.	
* Odbudowanie Polski 1914-21" T.Piszczykowski s.165	299/165/
* Dziennik Polski 18.6.53 "Zgon Tytusa Filipowicza"	18/18.VII.53/
* International Who's Who ed.1947 - nota biograf.	133/ed.1947/
* Al.Piłsudska "Wspomnienia	273/ 73.99/

Źródła i bibliografia:

18 July Zgon 1953

Tytusa Filipowicza

W sobotę, 18 bm., zmarł w Londynie po dłuższej chorobie ambasador Tytus Filipowicz, wybitny polityk i dyplomata.

Urodzony w 1878 r., od wczesnej młodości brał czynny udział w walce o niepodległość Polski. Zdolny, wszechstronnie wykształcony i niezwykle odważny, już w pierwszych latach bieżącego stulecia odgrywał znaczną rolę w akcji niepodległościowej PPS. Po wybuchu wojny rosyjsko-japońskiej w 1904 r. jeździł z J. Piłsudskim do Tokio. Celem tej misji było omówienie ze sztabem japońskim szerszego planu działań zbrojnych przeciw wojskom carskim na ziemiach polskich zaboru rosyjskiego. W pierwszych dniach odzyskanej niepodległości jako podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych, był jednym z tych, którym przypadł wielki zaszczyt notyfikowania światu powstania Państwa Polskiego. W roku 1919 został wysłany na czele misji dyplomatycznej do republik kaukaskich Gruzji i Azerbejdżanu, które na krótko odzyskały niepodległość w krwawej walce z Rosją bolszewicką. W 1921 r. był delegatem Polski na Zgromadzenie Ligi Narodów. Od 1922 do 1927 piastował godność posła polskiego w Finlandii; w latach 1928 i 1929 był posłem w Brukseli. Wysłany następnie do Stanów Zjednoczonych w charakterze ministra pełnomocnego — a od 1930 do 1932 — pierwszego ambasadora R.P., swą wyteżoną pracą przyczynił się do pogłębienia znajomości spraw polskich w Ameryce.

Wojna nie przerwała tej wytrwałej pracy publicznej. W początkach 1940 r. amb. Filipowicz wchodzi w Paryżu do pierwszej Rady Narodowej, gdzie odważnie i po męsku zaznacza swe stanowisko w sprawach podstawowego dla Polski znaczenia. Jednocześnie rozwija działalność publicystyczną.

Mimo pogarszającego się stanu zdrowia nie uchylał się od udziału w akcji społecznej i politycznej. W latach 1949-1951 piastował godność przewodniczącego trzeciej Rady Narodowej.

Od 1946 r. do chwili śmierci był członkiem zarządu Fundacji „Dziennika Polskiego i Dziennika Żołnierza”.